

Zuzana Maurery

Herečka a speváčka. Narodila sa v roku 1968 v Bratislave. Vyštudovala herectvo na Vysokéj škole múzických umení. Účinkovala v Radošinskom naivnom divadle, na Novej scéne, v Aréne, Astorke a SND. Okrem hrania v divadlách a televízii aj dabuje. Okrem Slovenska a Česka hrala aj v rakuskom Raimund Theater (v muzikáli Romeo a Julia a v hudobnej satire Habsburgovci vo viedenskom Museumquartiere). Momentálne hostuje v muzikáli Čarodejky z Eastwicku a v muzikáli Bídnicí v Mestskom divadle Brno.

Herectvo ste študovali v čase, kedy ste už vedeli spievať aj tancovať. Vraj preto, aby ste mohli účinkovať v muzikáli.

Keď niekto začína v muzikáli, nedá sa o ňom zákonite povedať, že je „urobený“ herec. Ja som stále snívala o muzikáli. A dobre som vedela, že sa skladá z troch položiek. Dúfala som, že ak budem „provokovať“ zdedené spevácke gény a pokračovať s tancovaním, ktorému som sa venovala už od štyroch rokov, bude herectvo na VŠMU ideálnym „tretím orieškom“ pre zvlánutie muzikálového žánru, keď k nám niekedy dorazí... Ani vo sne by mi nenapadlo, že vyjdem na javisko a „nejako to zvládnem“. Preto som herectvo považovala za samozrejmé.

Herečka Vilma Jamnická nemala deti a celý život obetovala herectvu. Máte to podobne?

Ja a Vilma Jamnická? To je zvláštne porovnanie....Nikdy som nedávala herectvu prednosť pred rodinou, hoci sa to tak môže javiť. Snažím sa naskočiť do vlakov, ktoré u mňa zastavia. Niektoré u mňa proste nezastali, takže fažko do nich naskakovať.

Hovorí sa, že kto si málo neváži, veľa nezaslúži. Čo si myslíte o tomto slovenskom prísloví?

Prvýkrát ho počujem. Ale ja stále tvrdím, že sa mám strašne dobre. Mám ešte zdravých rodičov, doma teplú vodu, počítač... všetko, čo potrebujem.

Okrem rodiny.

Človek nemôže mať všetko. Možno budem mať. A možno to, že nemám je to lepšie riešenie. A keď to tak okolo seba počúvam, v akých vzťahoch a kombináciách ľudia žijú, byť singl má nakoniec množstvo výhod!

Nie je jednoduchšie zvaliť to na osud?

Je, jasné, že je. Ja to ale väčšinou váfam na seba. To je reálnejšie. Človek sa vždy môže rozhodnúť. Ale zase je pravda, že „je niečo medzi nebom a zemou, milý Horácio“...je pár vecí, ktoré sa človeku vymknú z rúk a nevie prečo. Alebo sa len tak zjaví a nevie prečo. To sú tie lekcie, ktoré treba prejsť, či s rodinou alebo bez nej.

Čo sa týka mužov, ste skeptická. A môžeme to konkretizovať, čo sa týka Slovákov.

Minule mi povedal kamarát príhodu. Išiel do svojej firmy, pred ktorou jeho zamestnankyňa odhrabávala lopatou sneh, aby mohla zaparkovať. Spýtal sa jej, prečo nepoprosila kolegu, ktorý už evidentne bol v práci tiež. Povedala, že on sa s ňou nerozpráva, lebo mu minule, nevediac, zaparkovala na mieste, ktoré si odhrabal. Keď sa môj kamarát toho zamestnanca opýtal, že prečo jej nepomohol, odpovedal: „veď je emancipácia, nech si to odhrabe sama!“ Takže, ja im strašne fandím! Nemajú to ľahké, „chudáci“, pri takých schopných ženách.

Ohuruje ma na vás aj znalosť cudzích jazykov.

Aha....no to je škoda...Moja prvá učiteľka angličtiny, ktorá porodila svoju dcéru v Mathausene, vedela sedem cudzích jazykov a prišlo jej to normálne. Neovládať reči je už dnes zrovnávané s "ľahkou negramotnosťou", bohužiaľ.

Nebolela vás po príchode do Rakúska hlava, keď ste zrazu boli v inej kultúre a museli ste rozprávať a počúvať iný jazyk?

Nebolela. Jazyk nebol problém. Ale zmena kultúry a nárokov sa prejavila tým, že som za rok pribrala od dobroty dvadsať kíl. ☺

Čo ste také na sebe spoznali? Hovorí sa, že sa najlepšie spoznáme mimo domova.

Zistila som „približne kde som a čo viem, v porovnaní so západnou konkurenciou. Prišla som aj na to, že trpím socialistickým komplexom menejcennosti, možno aj preto, že sa mi jaksi nevybavovalo, na čo konkrétne slovenské môžem byť hrdá... je pravda, že som sa bohvieako v škole neučila.... Ale zistila som aj, že máme doma skvelých umelcov, ktorí by aspoň polovici z nich „vytreli rybník“. V mestskom divadle Brno našlo uplatnenie veľa Slovákov. Pri jednej skúške povedal režisér a zároveň riaditeľ divadla Stanislav Moša svojmu asistentovi, tiež Slovákovi, pozorujúc ma na javisku: " Jak to, že vás je len 5 miliónů ?!" ☺ To sa už dobre počúva!

Prvý polrok ste si tam nemohli zvyknúť, chýbala vám vaša posteľ a stále ste sa vracali do Bratislavy.

To je pravda, pendlovala som, mala som z toho stres. 36 ročná „tinedžerka“ išla prvýkrát v živote pracovať na západ..... Potom som to ale celé prijala, a fakt si to užívala, veď Viedeň je také príjemné mesto na život.

Ale nemáte tam svojich priateľov...

Ale môžete si ich tam nájsť. Netvrdím, že je to ľahké. Ale viem, že ľudia všeobecne sú tam podstatne priateľskejší ako u nás.

Podme späť na Slovensko. Čo vám urobilo v ostatnom čase skutočnú radosť?

Že sa už trošku u nás točí, že som toho trošku súčasťou, že som si postavila balkón a keď Federer vyhrá konečne nejaký turnaj, tak budem v siedmom nebi. ☺